

April 1848 om de militaire Foresattes Ret til at dictere Krumslutning, skulde være udvidet til Andre, som ikke ere omtalte i denne Anordning, da er det mig ikke bekjendt, og jeg vil bede den ærede Taler nærmere oplyse det ved Leilighed. Naar han siger, at den Godtgjørelse til Undermundering og andre lignende Godtgjørelser som Spisetillæg o. s. v., ere blevne fra Tid til anden forhoiede eller nedsatte i Krigenes Løb, saa har dette sin Rigtighed, og Ministeriet har bevilget disse Forhøielse eller Nedsættelser i den kongelige Tjenestes Løb. — Det vil heller ikke være muligt at gjøre Saadant til Gjenstand for nogen Lovgivningsfag, men det maa aldeles være en Administrationsfag. Det er nemlig ikke muligt, da Priserne variere, thi for hver Gang, der skal skee en Forhøielse eller Nedsættelse, vil man jo ikke kunne recurrere til Rigsdagen, som ikke altid er samlet, og jeg troer ikke, at nogen Administration vil være mulig, naar den ikke havde den fornødne Berettigelse til at handle efter Omstændighederne. — Skulde Rigsdagen administrere alle Udgifter, som foresalde i Anledning af Krigen, vilde dette langt overstige Muligheden deraf. Ikke alene maatte Rigsdagen i saa Fald være bestandig samlet, men det vilde ikke heller være muligt, at nogen Sag kunde blive hurtigt afgjort, s. Ex. blot en Forhøielse af Spisetillæg eller en Forhøielse af Undermunderingstillægget, naar den skulde gaae igjennem alle Stadier i Rigsdagen, og saa vilde jo hele Administrationen standses. Jeg mener altsaa, at den ærede Taler, ved nærmere at overveje dette, vil komme til den Overbeviisning, at en saadan Udførelse vil være aldeles inpracticabel.

Mré: Jeg er med den ærede næstsidste Taler enig om, at man ved en Priisnormering ikke bør vælge den høieste Priis, der er givet i et vist Tidsrum eller i en tilstedeværende høi Conjunctur, men at man bør søge at holde sig til et Middeltals Størrelse. Men paa den anden Side troer jeg ogsaa, man bør vogte sig for at gaae for lavt eller for yderligt. Ifjor var vel 2 Sk. Gjennemsnitsprisen for det Brød, der blev erhvervet til Militairretaten i Kjøbenhavn; den var i Provindserne nogle Steder noget høiere, og paa andre Steder la-

vere, og det kan maaskee derfor antages, at have været Gjennemsnitsprisen. Jaar derimod turde der dog vel være Anledning til at stille Prisen noget høiere, end den har været ifjor. Det er naturligviis usikkert for Enhver, at have nogen bestemt Mening om, hvorvidt den Anledning hertil, der for Diebliffet i Priserne er tilstede, vil vedblive eller forsvinde; men den indeholder dog altid et Fingerpeg for Fremtiden, der ikke ganske bør tabes af Sigte. Jeg troer derfor, at, ved at foreslaae Brødsprisen nedsat til 2 Sk., stiller man sig paa et for lavt Punkt. Jeg har havt til Hensigt at foreslaae det, som ligger imellem de to Størrelser, her ere blevne forhandlede, nemlig 2½ Sk., og som jeg ogsaa troer her i Birkeligheden er den rette Middelvei; men derom har jeg Intet foreslaaet, og vil henstille, hvorvidt der muligviis er Anledning til ved tredie Behandling at fremkomme med et Forslag derom. — Jeg troer forøvrigt med Hensyn til, hvad den høitærede Krigsminister yttrede om de Priser, der vare budte ved den sidste Licitation, at maatte bemærke, at Aarsagen til, at de vare saa særdeles høie imod tidligere, ingenslunde bør søges i den høiere Conjunctur, eller i den alene, men navnlig i den meget uheldige Tid, der blev valgt til Licitationens Afholdelse, Noget, der ogsaa viste sig derved, at der kun vare to Liebhaveere tilstede, og Noget, ogsaa Ministeriet selv maa have erkjendt, idet det forkastede Budet. Det horer naturligviis under Administrationen, hvilken Maade der hensigtsmæssigst skal anvendes til at skaffe det bedste Brød. Jeg er ogsaa enig med den næstsidste Taler i, at, naar Licitationer ikke have vilst sig i alle Tilfælde hensigtsmæssige, andre Maader da maatte benyttes; dog troer jeg, at man derfor ikke bør komme bort fra Licitationsprincipet, men mere tilraade, at man vælger til sine Tider den skriftlige Licitationsvei, som ogsaa ofte har været anvendt i det andet militaire Ministerium, fremfor den mundtlige offentlige, der, saavidt jeg veed, udelukkende er blevet brugt af Krigsministeriet — maaskee tager jeg feil i denne Henseende; men det er i alt Fald ikke mange Afvigelser fra det Almindelige, der heri har fundet Sted.